

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBREERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

Cosas que serán pecat, quan «alló» estigui aprobat

Dirli á un nen: «El reyet de casa!»

Ballar els llanseros.

Suposar que una noya es per un rey.

Fumar un corassero.

Tirar capellans.

Tirar bisbe á l' olla.

Semblar un acorassat.

Ser massa carrabiner.

Beure's un soldat.

Donar jaque á la reyna.

ULLADA POLITICA

EN Sagasta, aplassant las qüestions, las resolía ó deixava que 's resolguessin per sí mateixas... era el seu el sistema de l' evaporació. En Moret ha tractat de imitar al seu mestre; pero no té, com ell, la sort de sortirse'n. Qüestió qu' en Moret aplassa, qüestió que 's va agravant y posantse climática.

Tota la seva habilitat pera descartar la de las jurisdiccions de una decisió ministerial, en vista de que 'ls ministres estavan en desacort, no li ha servit de res: al contrari, al passarla al Parlament no ha fet més que agravar el conflicte. La crisis ministe-

rial que pretengué conjurar se li transforma en una crisis parlamentaria, de tot punt inevitable, y en alguna cosa més seria qu' encare no 's perfila, pero que 's presenta en l' horitzó com un grop de núvols amenaçadors prenyats de tormenta.

El dimars, la comissió del Senat, encarregada de dictaminar sobre 'l projecte de 'n García Prieto, devia escoltar á n' en Moret avants de decidirse, y en Moret manifestá que res tenia que dir, dat que 'l gòbern deixava l' assumpte á la lliure decisió del Parlament. El patró 's desentén de marcar rumbo, y deixa que la tripulació dividida y desconcertada s' entretingui tantejant una orientació, ara á la dreta, ara á l' esquerra, ara endavant, ara endarrera, en busca de un acort cada día més impossible. Mes que treball de homes politichs, sembla la seva tasca joch de noys.

Aixís, mentres la comissió estava reunida, el general Luque permaneixia entre bastidors, y á cada punt els membres de la comissió que li son adictes anavan á consultarlo sobre las propostes de transacció que rebian dels seus companys. Ara bé: en lloch de complicar aixís l' assumpte ¿no hauria valgut més qu' en Moret y el general Luque haguessin

tractat la cosa *mano á mano*, arribant fins ahont haguessin pogut, y en cas de desavenencia declarant al gòbern en crisis? Si aqueixa crisis es de tot punt inevitable ¿no era millor provocarla desde bon principi?

Pero está vist que la falta de franquesa y una marcada tendència á tot lo solapat constituheix la característica dels actuals gòbernants. Han perdut aquell alé que donan las conviccions liberals sincerament professadas; se 'ls ha baixat la veu, y ja son incapassos de donar una de aquelles notas agudas qu' en els moments crítics enardeixen á la opinió y aixecan al poble. Qui aixís els coneix, aixís els tracta.

Está vist que haurán de acollar servilment á determinadas pretensions... y una vegada en la pendent no pararán fins al abisme.

Perque la qüestió que 's ventila y 's regateja no es més que un pretext de cosas pitjors y de major trascendencia, en lo que atany al manteniment de las públicas llibertats y del régimén parlamentari. Cego ha de ser qui aixís no ho vegi, y ha de ser un imbecíl qui no compregui que políticament se suicidan, els qui nomenantse liberals, abandonan la defensa de la llibertat.

Pensar no més ab la patria.

Ab aquest procediment terapèutic s'obté la gran ventajeta d'acabar d'una vegada.
 Y es lo més lògic que 'ls polítics de la restauració acabin ab el país, ja que 'l país no 's decideix a acabar ab ells d'una vegada.

Son molts els que 's queixan del poch interès que pren Espanya per la Conferència d'Algeciras.

Es veritat: estém a véurelas venir y sense preocuparnos de lo que d'ella resulti 'ns puga ser advers ó favorable.

En aquest punt, per la indolencia y 'l fatalisme, deixém endarrera als mateixos moros. Aquests saben ahont van y nosaltres no.

Be es veritat que tots els ideals que teníam respecte al Africa's van desvanéixer, com un somni pesat, als anys 93 y 94, ab motiu dels successos de Melilla.

Per no recordar lo que llavoras va succehir, tan quem els ulls als recorts y á las esperansas.

Llavoras encare hi havia qui, plé d'entusiasme, feya alló de la *cajetilla del soldado*.

En cambi, avuy no se li ha ocorregut á ningú fer el *caixó de puros dels diplomàtics*.

Y es que, en aquestes qüestions, ja no fumém, ni escupím... Al contrari, traguém saliva.

Llegeixo:
 «El govern alemany ha encarregat 20,000 wagons de ferrocarril á Bélgica, Suissa y Holanda, pera que 'ls entreguin ans de que termini l'actual mes de febrer.»

¿Ha fet el govern alemany aquest encàrrech, en expectativa d'una próxima guerra?

En tal cas podrém dir que d'aquests governs perturbadors de la pública tranqüilitat dels pobles, no que n'hi ha un wagó, sino 20,000 wagons.

Per lo que respecta al Marroch casi todas las potencias son partidarias del régimen de la porta oberta. Comentari d'un metje:

—¿Qué volen que 'ls digui! Dats els vents que reinan, si deixan oberta la porta, crech que algú 's costipará. ¡Y 'ls costipats devegadas son molt dolents!

La qüestió política está enmaranyadíssima. Ningú preveu lo que pot succehir, segons se resolgui, en un sentit ó altre, la qüestió de las jurisdiccions.

Las potencias y l'imperi del Marroch

Ajudantlo á bé morir.

LA CARICATURA AL EXTRANJER

La qüestió del Marroch

JOHN BULL:—Té, ja te 'l dono. ¡Al cap y al fi no es meul

EL KAISER:—Tampoch es meu, y per lo tant no vull que ningú 'l prengui.

(De L'Assiette au beurre)

La vida d'en Moret está pendent, si no d'un cabell, d'una lletra. Trayentli la e, de Moret, qu' es, quedarà Mort.

La qüestió de la policia del Marroch sembla qu'es la que té més divididas á las potencias.

¿Qui la exercirá, sense excitar el zel de las altras?

¡Ay, Senyor! Y tan fácil que sería resolre la qüestió. A Barcelona 'n tenim la clau. Per exercir la policia á gust de tothom, el Duch de Bivona podría enviarli i á n' en *Memento*.

Més de tres mil milions va gastar el Japó en la guerra contra 'ls rusos, y aixó que va ferla ab extraordinaria economia.

Ara 'l govern d'aquell país ha arbitrat nous impostos pera saúster els gastos p'ndents.

Es lo que succeheix sempre en aquestes cassos. En tot estufat bélich, l'exércit hi posa 'l llorer, y 'ls contri-buyents la carr.

Els carcundas están molt disgustats, perquè D. Alfonso XIII pretén casarse ab una princesa protestant.

Y á lo millor del seu disgust, reben la noticia de que en Jaumet de las sevas entranyas també intenta contreure matrimoni, *nada menos* que ab una princesa rnsa, que si bé no es protestant, es ci-mática.

Vels'hi aquí que se'n va per terra la roda catarina de la protesta abso-lutista, basada en el manteniment de la unitat católica. El progrés s'impósa, fins á influhir en els representants d'un principi que ja no té rahó de ser en cap poble civilisat.

Ab tot aixó, als carcundas no 'ls queda més remey que tirar la boyna al foch.

La boyna y 'l *detente*. Mirant al partit carlista, descontentat y ab un pam de boca oberta, se li podrá dir:

—En Jaumet se casa... jo 'm miro l'ase!

Y tan ase com ha sigut de donar la seva sanch per arribar á uns resultats per ell tan tristos!

Desde que 'l Sr. Salvador desempenya la cartera de Hisenda, casi sempre está malalt.

Si está malalt el ministre encarregat de treure'ns els quartos, figurinse en quin estat de salut han de trobar-se 'ls pobres contribuyents!

EPÍGRAMAS

Li va ensenyar uns epigramas á un amic seu en Busquets per veure si li agradavan ó bé si estavan ben fets.

L'amich li contestá aixís:
 — ¡Si no tenen sombra! ¡hont vas!..
 — ¿Que no tenen sombra, dius?..
 ¡Aquí 'l sol no hi toca pas!

Sortiren en Brú y en Tit á barallars' per qüestions, baix aquestas condicions: sens armas y á bras partit. Pro avans diu en Tit á en Brú —Sens armas... hi vaig de pet... pro á bras partit... ¡cá barret!..
 ¡El bras te 'l parteixes tú!

Un xarlatán propagava uns polvos, molt especials assegurant que á las donas... els curavan tots els mals. Y per propagá el seu género un paquet els dona á proba, ab lo qual naturalment de donas voltat se troba.
 —¿Qué hi ha allí?—diu un transeunt á un altre.

—Es un xarlatán que dona *polvos*... á todas las donas que 'l van voltant.

J. MORET DE GRACIA

XARADAS

I
 El capellá de Sorribas me volia *tot y lu-quart* á la *Ter-prima*, una noya que, á més de tenir molts anys *tercera* sab els promesos que ha tingut! Jo, la vritat, vaig dirli que no volia; pro tant y tant s'hi empenyá, que, al últim, en la exigencia vejenhi *gat anogat*, vaig volgué aclarí l'assumpto indagant y preguntant, y un vehí de la escaleta hont vivia mon germá va dirme:—Noy, no t'hi casis, es un cap aixalabrat aquesta noya. Ademés, *segona-terça* li fa d'una manera amagada l'amor, es el capellá del poble, y, segons se conta, ella diu que vol anar á ferli de majordona. Ab aixó, Pepet, ja ho sabs, no t'hi casis... ¡no t'hi casis! perquè 'l mort carregará.
 —*Prima!*—vareig contestarli:—no tinguis pas por, Bernat. Y al *lu-quarta-segona* ant á trobá á mossén Pau, y després de darli á entendre que jo no 'm volia *lu-quart*, me mira, fa una ganyota, se *quart-invers-prima* 'l cap, y 'm respón:—Noy, jo 'm pensava ferte un favor dels més grans.

SAMUEL GRAN É IRURUETA

II

Una lletra es la *primera*, extensió n' es la *segona*, animal es la *tercera*, y el *total* un carrer dona.

CARARACH

ANAGRAMA

En un poble de la *tot* van fer un teatro molt gran

ahont ara s'hi representa l'hermosa ópera *Total*.

FE DE LA FLOR

TRENCA-CLOSCAS

A. REGÁS,
 AGLÁ, SIS
 SILS

Ab aquestas lletres degudament combinadas, formar el títul de un aplaudit drama catalá y l'apellido de son autor.

JOSEPH GORINA ROCA

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6. —Nom de dona.
- 1 4 2 1 6. —Apellido.
- 6 3 5 6. —Nom de dona.
- 3 1 6. —Aliment d'animals.
- 1 2. —Nota musical.
- 5. —Consonant.
- 2 5. —Preposició.
- 4 1 6. —Rabió.
- 3 6 5 6. —Tots ne tenim.
- 1 2 3 6 1. —Temps de verb.
- 3 1 6 5 2 1. —Ofici.

ENRICH BOPILL

GEROGLÍFICH

×
 LLO
 ROSA
 VRA
 +

NOU TERRISSAYRE

Caballers: A. Cararach, Panallóns, G. Baldomero G., Un Reusench, Pilar Pila Pilón, J. Faiges Canals, Francés Vermell de Figueras, P. Voltas, y Musclus: Ho sentim, pero... es alló!

Caballers: Joseph Salvá, Un Constantinopolitinaisire, y J. Casas: Val més aquí que á cal apotecari.

Caballer: M. A. Gall: El dibuix no fa per casa.—M. Soler: Bueno... veurém!—Roura: No estém per cantarelas tristas.—J. Casas: Adió, Metivet!—Hermengildo Parés: No hi confíhi massa...—Carles de Laviola: Procuraré complaurel en tot lo que bonament se puga.—Un republicano, Felip, J. F., y C. D. de U. R. (Abre-ra): No 'ns es possible insertar las cartas que 'ns remetén, per varis motius, á *cual más poderoso*.

¡ATENCIÓN!

El próxim dissapte, día 10 de Febrer
 NÚMERO EXTRAORDINARI LA CAMPANA DE GRACIA

XXXIII ANIVERSARI de la PROCLAMACIÓ de la REPÚBLICA

8 páginas de text y ilustració — 10 céntims

DISSAPTE QUE VE, DÍA 10

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8
 Tintia Ch. Lorilleuz y C^a